

Nieuwsbrief 47

Mei 2012

Kenia

Lodwar

Inleiding

Na twee maanden in Lodwar te zijn geweest kwamen we weer in Nederland waar de lente zijn intrede aan het doen was. Een groot verschil met Turkana waar het erg droog en dor is.
We kregen onlangs bericht dat het in Turkana flink was gaan regenen begin mei, waardoor wegen onbegaanbaar werden en het zelfs gevaarlijk was om van huis te gaan.

De voedsel situatie was redelijk onder controle, regelmatig vinden er voedseldistributies plaats, maar zoals altijd geld het recht van de sterkste.
Over onregelmatigheden bij de verdeling wordt door de mensen laconiek gereageerd, want zij zijn niet anders gewend.
In de krant wordt veel geschreven over de komende verkiezingen die, volgens de grondwet, moeten plaatsvinden in 2012. Maar er gaan stemmen op om de verkiezingen uit te stellen. Het land regeren en zorg hebben voor de bevolking staat op een heel laag pitje. Hopelijk verloopt alles rustig en blijft de chaos, zoals bij de laatste verkiezingen, uit.
In april zijn drie medewerkers van het Ewoi programma ruim drie weken in Nederland geweest en hebben nieuwe ervaringen opgedaan zoals de eerste keer vliegen, omgaan met temperatuursverschillen, aanpassingen in het verkeer, gebruik van ander voedsel, ja een heel andere manier van leven. Het was werkelijk een grote overgang, maar ze hebben zich er goed door heen geslagen.
Ze hebben veel bezoeken afgelegd, verder verschillende instituten bezocht en enkele dagen meegewerkt in een verzorgingstehuis.
Mary schrijft over haar bezoek in het verslag dat we gedeeltelijk opgenomen hebben.

Het Ewoi programma.

Zoals we al eerder geschreven hebben heeft het ouderen programma ook een aantal meervoudig gehandicapte kinderen in de zorg. Deze kinderen worden bij de ouderen achtergelaten, omdat de ouders er geen raad mee weten. Vooral de moeder die zo'n kind op de wereld zet, wordt door haar man en schoonfamilie meestal als de "schuldige" aangewezen. De enige oplossing is dan vaak het kind bij de familie van de moeder achter te laten. Het ouderenprogramma is voor de ouderen, maar als deze meervoudig gehandicapte kinderen op je pad komen moet er geholpen worden.

Meervoudig gehandicapte kinderen.

Tijdens ons verblijf begin dit jaar werden we weer geconfronteerd met drie van deze "afgewezen" kinderen, waaronder een meisje van ongeveer veertien jaar. We vonden haar in het zand onder een boom, bijna naakt, totaal onverzorgd, huilend om water en voedsel. Moeder/oma was in geen velden of wegen te vinden. Omdat dit zich afspeelde langs een doorgaande weg was zij een prooi voor aanranders (dit was al eens gebeurd met een andere gehandicapte vrouw in dezelfde buurt). Zo waren er nog twee gevallen bij ons in het programma bekend van een meisje en een jongen die heel erg verwaarloosd werden.

Na overleg met de staf en met toestemming van de bisschop zijn deze kinderen tijdelijk opgenomen in het kantoor van Ewoi. Het fietsenhok c.q. bergruimte is geschikt gemaakt en binnen enkele dagen hadden deze kinderen een veilig onderkomen. Agnes, de coördinator van het Ewoi programma, heeft twee verzorgsters aangenomen en een kok, die samen met de staf van Ewoi deze kinderen verzorgen. De ouders/verzorgers van deze kinderen kunnen nu meer tijd besteden aan hun andere kinderen en zij kunnen inkomen genereren. Op aanraden van de Bisschop gaan deze kinderen gedurende de weekends naar huis om zo het contact met thuis niet te verliezen. Dit heeft voor- en nadelen. Bij twee kinderen nemen de ouders tijdens de weekends de verzorging serieus, maar bij één meisje laat de verzorging nog altijd veel te wensen over. De maatschappelijk werkster tracht door counseling de ouders te begeleiden en zo de situatie voor de kinderen te verbeteren. Er is nog een lange weg te gaan. De 3 kinderen ontwikkelen zich prima. Ze krijgen een goede verzorging, op tijd eten, er wordt met ze gespeeld en vooral de extra aandacht doet hun goed. Volgens de laatste berichten is er duidelijk een positieve ontwikkeling gaande. We zullen de vinger aan de pols houden en samen met de verantwoordelijken bekijken hoe het verder moet. Het was een groot geluk dat we een sponsor bereid vonden om voor deze activiteit financiën beschikbaar te stellen.

Financiën Ewoi programma.

Nadat we de kasboeken, bonnetjes en de bankafschriften van het jaar 2011 hadden gecontroleerd, bleek dat in het Ewoi programma alles wat met financiën te maken heeft tot op de cent (shilling) klopte. Agnes had alles prima bijgehouden. De boeken zijn nog eens nagerekend door de accountant van het diocees en deze heeft het verslag met zijn handtekening goedgekeurd**.** Dank zij alle sponsors, die het Ewoi project een warm hart toedragen, kunnen de activiteiten doorgaan en nieuwe worden ontwikkeld. Mede namens allen in Lodwar hartelijk dank hiervoor.

Internaat St. Luke's Home for the deaf

Tata heeft een verslag gemaakt van het eerste trimester van 2012. Hierin geeft ze informatie over de lopende activiteiten in het internaat .

De meeste kinderen zijn na de vakantie weer op tijd terug op het internaat. Omdat eten en water bij hen thuis meestal een probleem is, zijn ze weer blij terug te zijn en genieten van elkaar en van de aandacht die ze van de staf krijgen. In de twee studieruimten maken de leerlingen hun huiswerk met begeleiding van de staf en studeren er ook in de namiddag en 's avonds. In de bibliotheek kunnen ze gebruik maken van de nodige boeken.

In de kleuterschool zijn de leerlingen verdeeld in een zgn. "baby class", waar de kinderen leren door te spelen en een "top class", waar de kinderen ook voorbereidend werk doen voor het eerste leerjaar. Iedere dag krijgen alle kleuters extra lessen in gebarentaal.

Renovatie van het gebouw.

Doordat termieten de kozijnen en de houten deuren van de douches en wc's hebben vernield (opgegeten) was vernieuwing noodzakelijk. De aannemer is alles aan het reparen en gebruikt zo veel mogelijk staal in plaats van hout, want dat is veel duurzamer.

Voedsel.

Door een voedseltekort in februari stegen de prijzen sterk. Fijn dat het internaat donaties kreeg niet alleen voor mais en bonen, maar ook een extra donatie voor vlees, melk, eieren, vis, groente en fruit.

St. Bernadette primary school for hearing impaired.

De staf in de school "St Bernadette" is dit jaar uitgebreid met twee leerkrachten, zodat er nu 6 gekwalificeerde docenten zijn die door de overheid betaald worden. Verder geven er ook 7 bekwame, maar onbevoegde, "assistant teachers" les aan de 100 leerlingen die daar op school zitten. Gelukkig worden er steeds meer gekwalificeerde leerkrachten door de overheid benoemd wat het onderwijs aan de dove kinderen ten goede zal komen.

Cursus gebarentaal voor ouders/verzorgers.
In het eerste trimester zijn er, zoals voorheen, cursussen gebarentaal voor de ouders georganiseerd door de staf van het internaat.

Contact met ouders/familie/ Community.

De maatschappelijk werkers blijven de achterban van de dove kinderen bezoeken en geven ook informatie aan parochies, hoofden van scholen, chiefs, dorpsoudsten betreffende het belang van onderwijs aan dove kinderen en de hulp die ieder hierbij op eigen gebied kan geven.
Nieuw is dat er wekelijks tijd wordt vrij gemaakt voor speciale begeleiding en gesprekken met de kinderen als groep of individueel door de deskundigen van het internaat. Tijdens de vakantie hebben vier stafleden cursussen gebarentaal en sociaal werk gevolgd in Nairobi

Studiedag.
Een van de laatste dagen in Lodwar hebben we als afscheid een studiedag georganiseerd voor de medewerkers van het ouderen programma en van het internaat. Het onderwerp was "kindermisbruik" De maatschappelijk werksters van de programma's hadden de dag voorbereid. Er werd in groepen gewerkt en iedereen deed enthousiast mee. Het was een zinvolle dag en uit de evaluatie bleek dat er behoefte is aan meer interne bijscholing.

(Verslag van Mary)
Onze reis naar Nederland
Op 23 maart 2012 om 11 uur stonden we op de airstrip in Lodwar met onze familie die kwamen om ons uit te zwaaien. Het was een geweldig moment in ons leven te reizen met een vliegtuig en dat was waarom onze familie ons uitgeleide deed. We starten meteen met de check-in procedure en om 12 uur arriveerde het vliegtuig. We namen afscheid van onze familie en wensten hen het allerbeste. "Kijk niet uit het raam" was wat mijn dochter mij adviseerde. Ik vroeg haar waarom niet en zij antwoordde "Ik hoorde mensen zeggen dat je dood gaat als je uit het raam kijkt" zei ze glimlachend. Ik zei: "Het is goed, dank je" terwijl ik in mijzelf moest lachen. Het was grappig, maar ik moest haar serieus nemen anders zou ze zich verlegen voelen. Dag, dag, ik wuifde naar hen terwijl ik statig naar het vliegtuig liep. Het vliegtuig was nog maar net opgestegen toen de stewardess met een zachte stem zei dat het vliegtuig geen tussenlanding in Kitale kon maken volgens schema, maar rechtstreeks moest door-vliegen naar Nairobi omdat er een probleem was met het hydraulisch systeem. De passagiers voor Kitale zouden later terug gevlogen worden. Het excuus scheen te zijn geaccepteerd want niemand deed zijn beklag. Ook zei de stewardess dat we op onze plaatsen moesten blijven en de riem vast moesten laten zitten. We werden banger speciaal toen het vliegtuig hoger en hoger ging gelijk een adelaar in de heldere blauwe lucht en we voelden alsof iemand ons wilde doden.
Door het probleem arriveerden we dertig minuten te laat in Nairobi. De passagiers in het vliegtuig klapten zo hard dat het leek op een

onweersbui gedurende hevige regen en toen realiseerden we ons pas hoe ernstig het probleem was. Eeeh! Wat kon er met ons gebeuren als het vliegtuig was gecrached? "Whoitokkoi", "Dank God, Hij houdt van ons", schreeuwden we toen we uit het vliegtuig kwamen.
Op het vliegveld was het erg druk, veel vliegtuigen stegen op en auto's transporteerden passagiers en bagage naar de bagagehallen. Het was mooi om te zien, maar het was niet toegestaan staande rond te kijken. We volgden elkaar, als schapen naar het slachthuis, naar de bagagehal. We namen onze koffers van de band en we gebruikten een trolley die het ons gemakkelijker maakte het gewicht te vervoeren.
De taxi chauffeur, Martin, die al lang stond te wachten lachte naar ons en hij hielp ons de trolley naar de taxi te brengen.
Twee nachten zijn we in het Mill-Hill huis in Nairobi geweest en maandag heel vroeg gingen we aan boord van een Kenyan Airways vliegtuig naar Amsterdam. We waren verrukt en konden niet slapen want we wilden steeds door het raam kijken. Het vliegtuig was heel schoon, fris, stil en goed georganiseerd.

We kregen ontbijt en lunch. Dranken werden bijna elk uur geserveerd. Het was vreemd voor ons om voedsel te weigeren, dus we accepteerden alles wat ons aangeboden werd. Het vliegtuig arriveerde om 4 uur in de namiddag op Schiphol maar het nam veel tijd in beslag omdat de politie en de douane wilden nagaan of alle papieren in orde waren. Ben en Guus, die op ons wachten, werden opgeroepen om duidelijkheid te geven.

We arriveerden om 7.00 in Oosterbeek. Annie

verwelkomde ons en zij was blij dat we er waren en nieuwsgierig hoe alles was gegaan. Een taart was er met de initialen van onze naam als een teken van welkom en gastvrijheid. Annie liet ons de kamer zien die er goed uitzag en er waren genoeg dekens om ons te beschermen tegen de kou. De volgende dag kregen we een schema voor de komende weken.We bezochten tehuizen zoals het verzorgingshuis in Bemmel, Dolfijn in Velp, Bio in Wekerom, een manege voor gehandicapten en Verhoeven Apotheek. We hebben gezien dat iedereen wordt verzorgd naar zijn of haar behoeften. De medewerkers waren toegewijd en liefdevol wat er voor zorgt dat de bewoners een goed verblijf hebben en vooruitgaan. Keukenhof was ook een prachtige plaats waar we bloemen zagen in allerlei vormen, kleuren en soorten. De bloemen waren fris en het leek alsof ze lachten naar ons en hoopten dat we terug kwamen. We zagen ook een klompenmaker met verschillende maten en kleuren klompen in zijn winkel. Voor ons is hout voor een timmerman, maar niet voor schoenen. Het was een wonder voor ons. We hebben ook een bezoek aan het park "De Hoge Veluwe" gebracht, gefietst op witte fietsen, die je zo maar kon pakken. Burgers Zoo was excellent met verschillende soorten dieren zoals zebra's met witte en zwarte strepen, tijgers met bruine en gele vlekken. De vurige leeuwen, neushoorns en olifanten waren geen uitzondering. De gnoes en gazelle graasden. Het tropisch bos en de verschillende soorten vissen in de ocean waren mooi om te zien.

We bezochten ook sponsors van het Ewoi Programme, vrienden en familie van Ben en Annie. Zij allen waren vriendelijk, eerlijk, hard werkend, royaal en geïnteresseerd in ons. We zijn heel blij dat we naar Amsterdam reisden met de trein en dat we met de boot de "dancing houses" , de kleine huisjes en de verschillende type huisjes konden zien. We genoten ook van de metro en de tram. Nu kan ik zeggen dat we alle soorten vervoer (lucht, land en water) hebben meegemaakt. Ik kan niet vergeten de viering van mijn verjaardag op 3 april 2012, die was schitterend. Vrienden brachten cadeautjes en er was een prachtige taart met een foto erop van mij op de motorfiets. Ik voelde me aangedaan en geëmotioneerd toen vrienden zongen "Happy birthday" begeleidt door Chris met de accordeon. We zullen Nederland altijd herinneren in ons hart en in onze gebeden vragen we dat God vrede geeft aan de inwoners van dit land, een goede gezondheid en een gelukkig en lang leven.

Thank you very much and God bless you all.
Bye, Mary.

Alle drie dames hebben deze ontmoetingen zeer positief ervaren. Dat blijkt o.a. uit het volgende dankbriefje dat verstuurd is.

Beloved friends.
Thanks a lot for your friendly welcoming and teaching us about your country. We are grateful for

your kindness, love, care, commitment and generosity. May God grant you peace, good health and long life. Thank you all.
Catherine, Mary, Janerose

Met vriendelijke groeten,
Annie en Ben Janssen.

Annie en Ben Janssen
Jhr. N. van Rosenthalweg 28,
6862 ZW Oosterbeek
Bank: Fraters van Utrecht, ABN AMRO te De Bilt
Rek.nr. 23.16.87.338 – **code 1545**. s.v.p. vermelden!
Email: ben.anniejanssen@kpnmail.nl
Websites: www.ouderenhulp-ewoi-kenia.nl
www.dovekinderen-kenia.nl